

Sygn. akt I C 806/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	Sekr. sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa K. (...)Spółki Akcyjny z siedzibą w L.

przeciwko K. K.

o zapłatę

o r z e k a :

- Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 806/17 upr

UZASADNIENIE

W dniu 22 lutego 2017 roku K. (...) Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu wytoczyła powództwo przeciwko K. K. o zapłatę kwoty 3 139,08 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwanego i (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarta 21 lipca 2014 roku. Na wartość przedmiotu sporu składają się należności wynikające z nie opłaconych faktur. Od kwot należności głównych, wynikających z nieopłaconych faktur, naliczone zostały odsetki od dnia następnego po dniu wymagalności płatności każdej należności do dnia 31.12.2015 roku według stopy odsetek ustawowych i od dnia 01.01.2016r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Powód wskazał, że nabył przedmiotową wierzytelność od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 lutego 2016 roku. Pozwany został zawiadomiony o cesji wierzytelności i wezwany do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Nadto pozwany został poinformowany o możliwości rozłożenia zadłużenia na dogodnie dla niego raty. Pozwany nie zastosował się do wezwania, nie spłacił zadłużenia, jak i nie przedstawił własnej propozycji polubownego załatwienia przedmiotowej sprawy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie w dniu 4 maja 2017 roku, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 7)

Pozwany K. K. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionował wysokość zadłużenia zarówno w zakresie należności głównej, jak i w zakresie odsetek. Nadto podniósł, że poszczególne kwoty widniejące na fakturach załączonych do pozwu są inne niż kwoty wyszczególnione w pozwie. Ponadto zaprzeczył, aby nie interesował się spłatą zadłużenia. Wskazał, że dniu 16 listopada 2015 roku wpłacił na poczet długu kwotę 300 złotych. Ponadto dzwonił do powódki i prosił o rozłożenie zadłużenia na raty po 100 złotych miesięcznie, jednak nigdy nie otrzymał ugody na piśmie.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 6 czerwca 2017 roku przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie podlegało uwzględnieniu, albowiem nie zostało udowodnione.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powódce spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na niej obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodziła skutki prawne.

Na wstępie należy podnieść, iż w uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że swoje roszczenie wywodzi z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a pozwanym w dniu 21 lipca 2014 roku. Tymczasem do pozwu załącza umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą 11 listopada 2012 roku (k. 41-48) oraz aneks do umowy zawarty 18 lipca 2014 roku. W tym miejscu należy zauważyć, że również załącznik nr 1 do umowy sprzedaży wierzycelności zawartej 13 lutego 2016 roku pomiędzy powódką a (...) Sp. z o.o. (k. 29) nie zawiera numeru ani daty zawarcia umowy będącej źródłem powstania wierzycelności względem pozwanego K. K..

Ponadto, jak zauważył pozwany, kwoty wynikające z faktur załączonych do pozwu, odbiegają od kwot wyszczególnionych w pozwie składających się na wysokość dochodzonego roszczenia. I tak:

- w pozwie wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 107,70 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 4), a tymczasem faktura o tym samym numerze załączona do pozwu opiewa na kwotę bieżącego rachunku 349,90 zł (k. 51-52). Ponadto należność w kwocie 107,70 zł nie została wyszczególniona w tabeli zawartej w pozwie, a która to tabela zawiera wszystkie należności składające się na kwotę dochodzoną pozwem,

- w pozwie wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 319,90 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 3v), a tymczasem faktura o tym samym numerze załączona do pozwu opiewa na kwotę bieżącego rachunku 359,28 zł (k. 54-55),

- w pozwie wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 289,90 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 3v), a tymczasem faktura o tym samym numerze załączona do pozwu opiewa na kwotę bieżącego rachunku 290,08 zł (k. 57-58),

- w pozwie wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 159,90 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 3v), a tymczasem faktura o tym samym numerze załączona do pozwu opiewa na kwotę bieżącego rachunku 160,94 zł (k. 63-64),

- w pozwie wskazano, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność w kwocie 5,15 zł wynikająca z faktury VAT nr (...) (k. 3v), a tymczasem faktura o tym samym numerze załączona do pozwu opiewa na kwotę bieżącego rachunku 15,62 zł (k. 64-65).

Z uwagi na powyższe rozbieżności zachodzą wątpliwości co do prawidłowego naliczenia przez powódkę odsetek. W tym miejscu należy zauważyć, iż z przedłożonego przez powódkę „wyczenia odsetek należnych na dzień 21.02.2017r. od dłużnika”, znajdującego się na k. 74, wynika, że w przypadku faktury o numerze (...) odsetki zostały naliczone od

kwoty 10,29 zł, podczas gdy w treści pozwu powódka wskazała, że należność z tej faktury wynosi 107,70 zł, a z kolei, jak wskazano wyżej, faktura o tym numerze opiewa na kwotę rachunku bieżącego 349,90 zł (k. 51-52).

Ponadto powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozvem składają się również należności wynikające z wystawionych not odsetkowych znajdujących się na k. 69-73 akt sprawy. Należy zauważyć, iż noty odsetkowe z kart 69-72 obejmują odsetki od faktury o numerze (...), a tymczasem z treści pozwu i załączonych do niego dokumentów w postaci faktur nie wynika, aby pozwany posiadał zadłużenie wynikające z faktury o takim numerze.

Na okoliczność istnienia wyszczególnionego w pozwie pod pozycją 6 tabeli zadłużenia w kwocie 10,29 zł powódka nie przedstawiła żadnego dowodu.

Powód nie wyjaśnił powyższych rozbieżności. Nie ustosunkował się do zarzutów pozwanego.

Odnosnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Piszcu w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „Rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (vide wyrok SN z 17 XII 1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok sądu apelacyjnego w Białymstoku z 21 X 2003 r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 7 X 1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

W tym stanie rzeczy, uznając, iż powódka nie dowiodła swojego roszczenia, Sąd powództwo oddalił.